714/04

Den 30. december 2004 blev i sag nr. 63.108:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxx xxxxxxx xxxx x
xxxx xxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med et anmeldt tyveri af den forsikrede bil af mærket Toyota Celica 2,0 GT 4x4, årgang 1990.

Selskabet har udbetalt 16.623 kr. i erstatning under henvisning til, at bilen på skadetidspunktet havde kørt 300.000 km, og at klageren ikke var den rette ejer af den stjålne bil, men derimod hendes søn.

Det fremgår af sagen, at klageren den 20/6 2003 havde købt bilen i privat handel for en pris på 119.000 kr. Bilen havde været annonceret igennem Den Blå Avis og havde efter det i handlen oplyste kørt 106.000 km.

Bilen blev stjålet fra parkeringspladsen ved Å. Sygehus den 8/8 2003.

Klagerens advokat har i klageskrivelsen[1b-1c] anført følgende:

> "I forbindelse med udbetaling af forsikringssum for automobilet er der opstået uenighed imellem forsikringsselskabet og forsikringstager på 2 områder:

1. Forsikringsselskabet har ikke ønsket at udbetale erstatning ud fra værdien på kr. 119.000,00, men alene ud fra en værdi på kr. 99.500,00. Jeg skal bemærke, at automobilet er en specialmodel med 4 hjulstræk, og jeg efterfølgende har forespurgt sælger af automobilet omkring dette - herunder i relation til spørgsmålet omkring startspærre. I den forbindelse vedlægger jeg kopi af min skrivelse af 27. oktober 2003 til F,A, samt kopi af dennes svar til mig.

2. Ud fra de priser min klient har kunnet finde på nettet af biler af samme type finder jeg, at erstatningen bør udmåles ud fra købsprisen på kr. 119.000,00.

   Forsikringsselskabet har gjort gældende, at erstatningen skal nedsættes, idet forsikringsselskabet hævder, at forsikringen skulle have været tegnet i min klients søns navn. Min klients søn, M.V., ville ud fra det af forsikringsselskabet hævdede skulle betale en større præmie på forsikringen end min klient, og som følge heraf har forsikringsselskabet nedsat erstatningen forholdsmæssigt.

   Det gøres gældende, at automobilet reelt er købt af E.V., der også ved Centralregistret er registreret som ejer og bruger. E.V. og hendes mand har i deres dagligdag haft brug for 2 biler, og har også før anskaffelsen af den nu stjålne bil haft 2 automobiler, således at hver kunne benytte en bil. Også tidligere har E.V. haft en specialbil nemlig i form af en specialudstyret Toyota Corolla, som hun havde sideløbende med en Toyota Carina. I forbindelse med at Toyota Corollaen i januar/februar 2003 blev ødelagt ønskede hun på ny at få en specialbil, og fandt derfor Toyota Celicaen.

   Da Toyota Celicaen blev anskaffet, skulle den shines op, og gås efter, ligesom forskelligt musikudstyr skulle påmonteres i bilen. I forbindelse hermed stod bilen hos min klient. Min klient har arbejdstider, således at hun og hendes mand ikke har mulighed for i det daglige at følges ad til arbejde fra den landsby, hvor de bor til arbejdsstederne, og min klient har her ofte anvendt Toyota Celicaen til transport til arbejde. Min klient oplyser, at sønnen, M.V., der er mekaniker, nogle gan-

ge har lånt bilen, og den har også i forbindelse hermed været parkeret på hans ejendom.

I forbindelse med sagen synes det som om forsikringsselskabet mener, at bilen skulle være købt af sønnen, M.V., idet det kontante beløb ved købet er fremkommet ved låneoptagelse i M.'s hus. Realiteten er imidlertid den, oplyser min klient, at hendes ægtefælle, står i RKI, og at låneoptagelse i min klients hus derfor er såre vanskelig. Der blev derfor foretaget låneoptagelse i sønnen, M.'s hus med E.V. som selvskyldnerkautionist. Ydelserne på lånet er betalt af min klient, ligesom min klient har givet sikkerhed i bilen til långiver. Yderligere har forsikringsselskabet øjensynligt begrundet sin holdning i, at det i bytte givne automobil var fremskaffet af min klients søn, M. Dette skyldes, at automobilet en Citroën Xantia var handlet ind med betydelig fordel via min klients søns arbejdsplads, Citroën i Å.

Jeg ser ikke nogen baggrund for, at antage, at forsikringen skulle have været tegnet for andre end ejeren og brugeren, E.V., og mener derfor forsikringsselskabets nedsættelse af erstatningen er uberettiget.

Jeg skal yderligere bemærke, at der mangler erstatning vedrørende musikanlæg …"

Selskabet har i skrivelse af 20/4 2004[2] til nævnet bl.a. henvist til, at selskabets skadeinspektør telefonisk den 17/9 2003 havde fået oplyst af Statens Bilinspektion, at bilen ved syn den 31/3 1998 havde kørt ca. 184.000 km, og ved syn den 28/7 2000 havde den kørt ca. 242.000 km. Selskabet havde på denne baggrund lagt til grund, at bilen på skadetidspunktet 3 år efter synet i 2000 havde kørt ca. 300.000 km, hvorfor selskabets taksator havde fastsat værdien til 99.500 kr. Erstatningen blev fastsat inkl. radio, højttaler/CD og alufælge. Af skrivelsen fremgår videre:

"Det er vores opfattelse, at bilen tilhører klagers søn, og vi har derfor afregnet proratаerstatning til klager jf. Forsikringsaftalelovens § 4 og § 6 stk. 2.

Klager har betalt kr. 8.709,00 i præmie, men den rigtige præmie klages søn skulle betale var kr. 44196,00.

Der er udbetalt kr. 16.623,00 til klager, og erstatningen er beregnet til således: (kr. 99.500,00 x kr. 8.709,00): kr. 44.196,00 = kr. 19.607,00. I det beløb er der modregnet selvrisiko på kr. 2.984,00.

Vores begrundelse for at vi mener, at det er klagers søn, der ejer bilen er på baggrund af den underskrevne interne rapport følgende:

1. Det var klagers søn, der havde optaget lån i sin lejlighed til indkøb af bilen ved hjælp af ejerpantebrev.
2. Det var klagers søn, der havde indkøbt den Citroën Xantia, der blev givet i bytte sammen med et kontantbeløb for SV…
3. Det var klagers søn, der havde haft bilen stående det meste af tiden, og han må derfor havde været den reelle bruger/ejer af bilen.
4. Klagers familie havde 3 biler indregistreret i alt på klagers adresse.

Da det er klagers søn, der har købt og betalt bilen med lån i sin lejlighed og ved indkøb af en brugt bil, der blev brugt som en del af udbetalingen på den stjålne bil, mener vi at have godtgjort, at det var klagers søn, der var den reelle bruger/ejer af bilen.

Ankenævnskendelse 60.625 omhandler en analog situation, selv om afgørelsen kører på fareforøgelse jf. FAL § 45 stk. 2."

Det fremgår af sagen, at selskabet har tilbagebetalt 1.060,54 kr. i ristorno samt udbetalt erstatning for diverse indbogenstande, der lå i bilen.

Nævnet udtaler:

Efter de foreliggende oplysninger må nævnet lægge til grund, at bilen ejes af klagerens søn, og at selskabet, såfremt dette havde været oplyst, ville have opkrævet en højere præmie. Selskabet har således i medfør af forsikringsaftalelovens § 7 været berettiget til at nedsætte erstatningen som sket.

Herefter, og idet nævnet i øvrigt ikke finder anledning til at kritisere selskabets værdiansættelse af bilen inkl. radio, højttaler/CD og alufælge,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann